

8 anys, una vida

Javier Pacheco /
Secretari general
de CCOO de Catalunya

Aquesta és la publicació 251 de la revista LLUITA OBRERA i la quarta del nou format anual que hem engegat aquest mandat per adaptar-nos als nous temps, farcits de canals d'informació diferents que fan d'aquesta informació una eina de mobilització.

En aquest número compartiré amb vosaltres el meu darrer editorial, just abans de finalitzar el meu pas per la Secretaria General de CCOO de Catalunya, en el que han estat, probablement, els 8 anys més meravellosos de la meua vida.

Han estat uns mandats amb un context molt i molt difícil. Un procés polític a Catalunya que va fer trontollar el marc institucional del país i va tensar notablement la societat. Una pandèmia que va significar la crisi més dramàtica del darrer segle: milions de morts arreu del món i una vida aturada pel confinament, que va treure el millor i el pitjor de la societat. Una crisi energètica, agreujada per la guerra a Ucraïna, que va derivar en una crisi inflacionària que al nostre país va arribar als dos dígits, l'any 2022.

La crisi política a Catalunya va sotmetre a examen els valors d'una organització com CCOO de Catalunya que sempre ha defensat que els drets socials i nacionals són indestriables. La capacitat d'aplegar la pluralitat del país a les nostres bases i els 60 anys de lluita sindical unitària que han portat el país a la democràcia van posar-se al servei de la societat i van aconseguir marcs unitaris per defensar els drets fonamentals, civils i polítics dels catalans i catalanes, sense deixar de lluitar mai per la millora de les condicions laborals de la classe treballadora. Una gestió que va reforçar la legitimitat del sindicat com a actor sociopolític i la cohesió interna d'una organització forta i madura.

La pandèmia va treure el millor dels sindicalistes i de la classe treballadora. En tan sols un cap de setmana l'organització va posar-se en accés remot i no va deixar d'estar en contacte amb el nostre actiu sindical i amb tots els treballadors i treballadores que van requerir el suport de CCOO. Més de 700.000 persones van ser ateses de manera directa pels sindicalistes de CCOO de Catalunya entre el març i el juny del 2020. I més de 2,5 milions de persones treballadores en van rebre el suport directe o indirecte gràcies als acords de diferent ordre, als quals vam arribar al diàleg social. Des dels ERTO fins a les instruccions de protecció de riscos o de limitació de la mobilitat, vam protegir la vida de milions de persones. Vull fer un esment especial al personal sanitari i al de les residències, que es van jugar la seva vida per salvar-ne milers. Que ràpid que ens n'hem oblidat...

I malgrat aquest endimoniat context, al país hem recuperat drets laborals i socials. La reforma laboral ha capgirat com un mitjà la política de contractació i fa del contracte indefinit la norma habitual. Hem recuperat poder adquisitiu, no prou, però de manera important, gràcies als increments salarials als convenis col·lectius. Hem reduït les desigualtats amb pujades històriques de l'SMI, fins als 1.184 euros per 14 pagues. Hem aconseguit una renda garantida de ciutadania a Catalunya, primer, i un ingrés mínim vital a Espanya, després, per a les persones que presenten més risc de vulnerabilitat. Hem recuperat la revaloració de les pensions amb l'IPC i hem garantit la sostenibilitat del sistema, millorant la via dels ingressos a la Seguretat Social, complementats amb partides econòmiques dels pressupostos generals.

Aquestes han estat algunes de les reformes que gràcies al diàleg social hem impulsat i que han millorat la vida de moltíssima gent aquests anys.

Encara, però, resta consolidar-les i impulsar-ne de noves: millores en els equilibris de les relacions laborals per garantir espais de participació de les persones treballadores en el govern de les

empreses i millores en la causalitat de les gestions de crisi a les empreses i les garanties indemnitzatòries per aconseguir una veritable reparació en relació amb el que estableix la Carta social europea.

També cal reforçar l'estat del benestar, amb més recursos i més ben organitzats en educació, salut i protecció social. Cal impulsar un nou sistema nacional de cures amb finançament públic i gestió pública. I, sobretot, cal donar resposta a la crisi d'habitatge per garantir-ne l'accés a curt termini, així com un canvi de model a mitjà termini, de tal manera que l'habitatge públic inundi el mercat immobiliari per posar fi a l'especulació i garantir un dret fonamental.

I el sindicat? Què ha fet més el sindicat en aquests anys? Ens hem ocupat de seguir complint la seva funció principal: organitzar la gent en la defensa dels seus drets, organitzar més persones a les empreses, als barris, als pobles...

Hem guanyat els dos processos de concentració d'eleccions sindicals d'aquests 8 anys. I hem incrementat la diferència amb la resta d'organitzacions sindicals. El desembre del 2016, just abans d'iniciar els nostres mandats, CCOO teníem 20.678 delegats i delegades. A desembre del 2024 en teníem 24.595. Estem més implantats a les empreses, amb un increment de pràcticament el 20 % en aquests anys.

L'afiliació també ha crescut, un cop superades les crisis històriques que hem afrontat. El desembre del 2016 érem 140.078 persones afiliades i el desembre del 2024 n'érem 147.657. I, sí, som un sindicat feminista, així ens hem declarat en aquest període. Les dones ocupen el lloc que els correspon i avui som 9.641 dones afiliades més que el desembre del 2016 (arribem a les 66.812 afiliades).

Son més gent al sindicat i hem transformat la nostra organització, digitalitzant les nostres eines de treball i reformant les nostres seus sindicals arreu del territori i, amb especial orgull, la seu nacional de Via Laietana. També n'hem obert de noves i ara arribem a tots els racons de Catalunya des de Vielha fins a Amposta, Mercabarna o la Universitat Autònoma de Barcelona.

Miro enrere i sento satisfacció i orgull per una organització de milers de dones i homes que cada dia s'aixeca del llit per fer la vida dels seus companys i companyes una mica millor.

Gràcies per obrir-me la finestra de la millor talaia, CCOO de Catalunya, per conèixer Catalunya, la de veritat, la de la classe treballadora. I fins després! Seguim veient-nos als carrers! ●